चित्तस्य इत्तिमाले य बन्द इति बन्धोधार्षा" भा॰ । 'प्रथमहितीयपादाभ्यां समाधिसत्साधनं ततीयपादे तत्प्रवत्त्यनुगुणाः ऋद्वोत्पादहेतवी विभतयो वक्तव्याः ताच संवमसाध्याः संवमस धारणाध्यान समाधिससुदाय इति दिम्तिसाधनतया पञ्चस्यव योगाङ्के भ्यो बहिन क्रेभ्योऽस्याङ्गतयसान्तरकृतया वि-शेषतापनाशंसत अयस्योपन्यासः ततापि च धारणाः ध्यानसमाधीनां कार्यकार समावेन नियतपौर्यापर ला-त्तदत्तरीधेनोयन्यासम्म इति प्रथमं धार्षा खनायीये-त्याच उज्जानीति देशिति चाध्यात्मिकदेशमाड । नाभि-चम इति । चादिगद्भेन ताल्वादयो पाद्याः बन्धः सम्बन्धः। बाह्यदेशमान्त बाह्यदित । बाह्ये च न सक्षेण चित्रस सम्बन्धः समावतीत्व तां वित्तमात्रेण इति चलापि पुराखम् पालायामेन पवनं प्रत्या-हारेण चेन्द्रियम्। वगीकत्य ततः कुर्योञ्चित्तस्थानं स्भाश्रवे" सुभाश्रवा बाह्या हिर्ग्यमर्भवासवप्रजापति प्रस्टतयः इदञ्च तत्रीत्रम् । "मृत्तं भगवतोद्धपं सर्वीपा-त्रयनिष्ण्हम्। एषा वैधारका चीवा यचितं तत्र धार्यते । तच मूर्च इरेक्प तिह्वचिन्य नराधिप ! । तत् त्र्यतामनाधारा धारचा नोपपद्यते। प्रसद्भवदनं चार पद्मपत्निभेचायम् । सुकपोतं सुविस्तीर्थवनाट फबको ज्वलम् । समक्यौनिविन्यसचा र्कु ग्रंब सूध याम् । कम्ब पीवं सुविस्तीर्थं श्रीवताङ्कितवज्ञसम् । वजीव-मिट्टिना मयनाभिना चोट्रेण च । प्रसम्बाटभुकं विष्णु मय वापि चतुर्भ जम् । समस्थितो रजङ्गञ्च सस्तिकाङ्गि कराम्बलस्। चिलयेद् ब्रह्मभूतं तं पीतनिर्मनवाससस्। किरीट इारके यूरकटकादिविभूषितम्। याङ्क चक्रगदा-खड्गग्रङ्घाच्यनयानितम्। चिन्तयेत्रन्ययो योगी समाधायात्ममानसम् । तावत् यावत् हदीभूना तत्रवे न्द्रप ! धारणा। एतदाति वतो उन्यदा खेळ्या कर्म सर्वतः। नापवाति बदा चित्तं सिद्धां मन्धेत तां तदेति विद्तातः।

सां स्त्रोक्ते पूरणरेचककृत्मकाख्यमाणिनरीयक्षे चित्तः विशेषकृषे प्राणायामभेदे च । यथा "ध्यानस्यापि सा-धनान्याइ"भाः "धारणामनस्वक्षमेणा तत्सिवः"मां स्वः 'धस्यमाणेन धारणादिल्ययेण ध्यानं भवतीत्यवैः । धारणादिल्ययं कमात् स्त्रत्नस्येण जन्यति । ''निरोधक्क'देविधारणाभ्याम्' स्त्र "प्राणस्थिति प्रसिद्धा सम्यते ।

प्रकार्वनिविधारणाभ्यां वा प्राण्यक्षेति योगस्त्रते भाषप्रकारेण प्राण्यामस्य व्याख्यातत्वात्। स्विद्यं वसनम् | विधारणं त्याग रित यावत्। तेन प्रण्यरेषन
योग्रीमः । धारणञ्च कुन्धकम् । तथा च प्राण्यस्य
प्रकारेचककुन्धकेयौ निरोधो वधीकरणं सा धारणेत्यर्थः । स्वासनाहेः स्वयद्धेन प्रचाक्कचणीयतयास्त्रते परिणेषत एव धारणायाग्रस्त्वाभादारणापरं
नोपात्तम् । चित्तस्य धारणात् समाधिवद्यानग्रद्धेनैव स्ट्इीतेस्य क्रम्भं प्र० भा०।

"धारवेत्तल चात्मानं धारणां धारयन् बुधः" याचः प्राचायमविशेषद्वपस धारणात्मकत्वसक्तम् व्याख्यातज्ञैतत ''तल च इद्यात्मानं मनीगी चरतया धारयेतृ । तथा धारणाञ्च धारयेद्वारणास्त्रहृपञ्च जान्यसम्पेन छो-टिकादानकालोमात्रा ताभिः पञ्चदयमात्राभिर्धमः या-यायामिक यद्भिभ्यमः । पञ्चलारियद्भिष्तम इत्ये-वस्राणायामत्यातिकौका धारणा। तास्तिको योगग्रळ-वाच्याकांच धारवेत्। यथोत्तमन्यत ('मंभास्य कोटि-कान्द्दात्करागञ्जातुमग्डवे । मालाभिः पञ्चदयभिः प्रा-चायामोऽधमः स्ट्रतः। मध्यमोदिगुणः चे हस्तिगुणो-धारणा तथा। त्रिभिस्तिभिः स्टतैकैका ताभियोगस्तरीव चेति"। धारणात्मकयोगाभ्यामे प्रयोजनमाइ 'चन्त-दीनं चा,तिः कान्तिर्देष्टिः चीलत्तता तथा । निजं गरीरसत्स्टच्य परकायप्रवेशनम् । चार्थानाञ्क्रन्दतः कृष्टियोगिषिड य जन्म । पिड योगे त्यजन्दे इसस्त-त्वाय कल्पते" मिताचरा कता।

विद्युः धारणाख्यक्पभेदादिकमन्यथोक्तं यथा
श्वानिक्वाधं 'धारणा मनसेध्ये ये संस्थितिध्यांनयदुःदिधा। मून्तं मूर्त इरिध्यानं मनोधारणतो हरी।
यद्वाद्यावस्थितं लच्यं तसाद्व चलते मनः। तावत्
कालं प्रदेशेषु धारणा मनसि स्थितिः। कालावधि
परिक्किद्यं देन्ने संस्थापितं मनः। न प्रच्यवित यद्वव्याद्वारणा साऽभिधीयते। धारणा दाद्यायामा ध्यानं
दाद्य धारणाः। ध्यानं दाद्यकं यावत्यमाधिरभिष्ठीयते। धारणान्यासयुक्तात्मा यदि प्राणीवि सच्यते। कुलैकविंयसन्तार्थे स्वर्थाति परमं पदम्। यद्वितृ यद्वितृ स्वर्थन्
भवेदङ्के योगिनां व्याधिसन्धवः। तत्तदक्कं धिया व्याष्य
धारयेत्तव्यधारणम्। ध्यान्ये वाक्षी चैव ऐप्रानीः
चान्दतात्विका। सान्तः, विद्या फडना च विद्योः